

Рейното сѣме: ^сто ще ти смаже главата, и ти ще му нараниш петата. (16) А на жена-та рече: Ще ти прѣумножи скръбта въ чрѣвоношеніето ти: ^тъс болѣзни ще раждаш чада; ^ии къмъ мѣжа ти ^{ще} бѣде желанието ти, и той ^ѣще ти владѣе. (17) А на Адама рече: ^аПонеже си послушалъ гласътъ на жена си, ^ии си ялъ отъ дървото ^{за}за което ти заповѣдахъ и казахъ: Да не ядешъ отъ него, ^ии проклѣта ^{да}е земята поради тебе: ^ии съскръбъ ще ядешъ ^{плодове}тъ и прѣзъ всички-тъ дни на живота си. (18) ^ии Тръние и бодили ще ти пронараствава; и ти ^ѣще ядешъ на полето трѣвата. (19) ^ии Съ потѣтъ на лицето си ще ядешъ хлѣбътъ си: додѣ се върнешъ въ земята отъ която си зѣтъ; понеже ^ии прѣстъ си, и ^ии въ прѣстъ ще се върнешъ.

(20) И нарече Адамъ името на жена си Ева, защото тя бѣше майка на всички живущи. (21) И направи Господъ Богъ на Адама и на жена му дрехи кожени, и облече ги. (22) И рече Господъ Богъ: ^ии Ето, Адамъ станѣ като единъ отъ насъ да познава доброто и злото; и сега, за да не простре рѣката си та ^ии вземе и отъ дървото на живота, и яде, и живѣе вѣчно. (23) ^ии за това, Господъ Богъ го извади изъ Едемскійтъ рай да ^ии работи земята изъ която бѣде зѣтъ. (24) И извади Адама; и ^ии къмъ истоку на Едемскійтъ рай постави ^ии Херувимътъ и пламнении мечъ който се въртѣше, да пазятъ пътьтъ къмъ дървото на живота.

ГЛАВА 4.

И позна Адамъ Ева жена си; и тя зачна

и роди Каина; и рече: Придобихъ челоуѣка отъ Господа. (2) Родѣ още и брата му Авеля. И Авель бѣше пастиръ на овци, а Каинъ бѣше ^ии земледѣлецъ. (3) И сѣздъ нѣколко дни принесе Каинъ ^ии ботъ плодовѣтъ на земята приношение Господу. (4) И Авель принесе и той ^ии отъ първородниѣтъ на овциѣтъ си, и отъ тѣстѣната имъ. И ^ии погледна Господъ благосклонно на Авеля и на приношеніето му, (5) а на Каина и на приношеніето му не погледна; и разсърди се Каинъ твърдѣ много, и ^ии лицето му бѣше навѣсено. (6) И рече Господъ Каину: Защо си се разсърдилъ? и за-що е лицето ти навѣсено? (7) Ако правѣши ти добро, не е ли прието? ако ли не правѣши добро, грѣхътъ лежи при вратата. И къмъ тебе ще бѣде неговото желание, и ти ще владѣешъ надъ него.

(8) И говореше Каинъ на брата си Авеля; и когато бѣха на полето, дигна се Каинъ върхъ брата си Авеля и ^ии го уби. (9) И рече Господъ Каину: ^ии Дѣ е Авель брата ти? А той рече: ^ии Не знамъ: стражъ ли съмъ азъ на брата си? (10) И рече Господъ: Какво си сторилъ? Гласътъ на братовата ти кръвъ ^ии вика къмъ мене отъ земята. (11) И сега проклѣтъ да си отъ земята, която отвори устата си да приеме кръвъта на брата ти отъ твоята рѣка. (12) Когато работишъ земята, нѣма вече да ти дава силата си: скитателъ и бѣжанецъ ще бѣдешъ на земята. (13) И рече Каинъ Господу: Прѣстапленіето ми е по голѣмо отколкото да бѣде простено. (14) ^ии Ето, гонѣши мя днесъ отъ лицето на земята; и ^ии отъ лицето ти ще се скрию, и ще ^ии бѣдѣ скитателъ и бѣжанецъ на земята; и всякой който

р Псал. 132; 11. Иса. 23, 24. 1 Тим. 2; 7; 14. Мих. 5; 3. 11, 12. Тит. 2; 5. Мат. 1; 23, 25. 1 Пет. 3; 1, 5, 6. Лук. 1; 31, 34, 35. 1 Пар. 15; 23. Гал. 4; 4. 1 Ст. 6. Рим. 16; 20. Кол. 1; 15. Евр. 2; 14. 1 Иоан. 5; 5. Отк. 12; 7; 17. Псал. 48; 6. Иса. 13; 8. 21; 3. Иоан. 16; 21. 1 Тим. 2; 15. Гл. 4; 7. 1 Кор. 11; 3. 14; 34. Ефес. 5; 22,

и 23, 24. 1 Тим. 2; 11, 12. Тит. 2; 5. 1 Пет. 3; 1, 5, 6. 1 Пар. 15; 23. Ст. 6. Гл. 2; 17. Еккл. 1; 2; 3. Иса. 24; 5, 6. Рим. 8; 20. Иов. 5; 7. Еккл. 2; 23. Иов. 31; 40. Псал. 104; 14. Еккл. 1; 13. 2 Сол. 3; 10. Гл. 2; 7.

и 21; 26. 34; 15. Псал. 104; 29. Еккл. 3; 20. 12; 7. Рим. 5; 12. Евр. 9; 27. Жизнь. Ст. 5. Иса. 19; 12. 47; 12, 13. Иер. 22; 23. Гл. 2; 9. Гл. 4; 2; 9; 20. Псал. 104; 4. Евр. 1; 7. Гл. 3; 23. 9; 20.

б Числ. 18; 12. Числ. 18; 17. Прит. 3; 9. Евр. 11; 4. Гл. 31; 2. Мат. 23; 35. Иоан. 3; 12. Юд. 11. Псал. 9; 12. Иоан. 8; 44. Евр. 12; 24. Отк. 6; 10. Иов. 15; 20—24. Псал. 51; 11. Гл. 9; 6. Числ. 35; 19, 21, 27.